

JUORUILLAAN

Kesällä Koronniemessä pidettävän partioleirin suureksi päälliköksi on valittu Pietari Reijonen. Pietari odottaa leirin juhlaillanuotiota sekä runsasta osanottoa ja lupaa leirille hyvät leirisäät ja mainion ohjelman.

Pellikan Riitta jatkaa lippukunnanjohtajana. Lippukunnan hallitukseen on valittu Aija Holopainen, Saara Kettunen, Maiju Pellikka, Helena Jolkkonen, Laura Savolainen ja Risto Nöjd. Varajäsenet: Ella Mutanen, Roosa Laakkonen, Henna Halonen, Oona Tanskanen, Janne Paajanen, ja Rami. Tilintarkastajiksi valittiin Sanna Jumppanen ja Jukka Veikkolainen.

Joukoistamme on nousemassa julkisuuden parrasvaloihin henkilö, jonka voitte bongata, kololla, kaupassa tai Polvijärven pääkadulla. Henkilöä voitte lähitulevaisuudessa katsella telkkarista ja siksi kannattaa jo nyt varautua kolon liepeillä norkoileviin nimmarien metsästäjiin ja fanilaumoihin...

Paluuta partiojoukkoihin on tekemässä Maija Kaituri-Mutanen ja Hannu Antikainen. Riemulla toivotamme heidät tervetulleiksi...

Ensi vuoden helmikuun 23–24 päivänä ovat Järvi-Suomen partiopiirin partiotaito talvimestaruuskisat. Pärempolttajat ovat järjestelyvuorossa Ylämyllyn Samoojien ja Liperin Kokkoveikkojen kanssa.

PPP täyttää tänä vuonna 40 vuotta. Siispä juhلاميeltä kaikille. Kaikkia partiossa olleita kutsutaan kesäleirin aikaan su 17.6 juhlahahville Koronniemeen.

Myyrät lauman mielestä parhaat leikit ovat: VILJOSTA paras leikki on ilman muuta JALKAPALLO. MATLEENA pitää kovasti SOKEASTA MADOSTA. ANNAN mielestä taas SOKEA KANA on paras. HILLAN mielestä PAPIN HATTU on ehdottomasti paras. Mutta SAMUELIN mielestä paras leikki on SILMÄNISKU MURHAAJA!

Partion piirileiri Suunta 12 on Puumalassa ja siellä Pärempolttajia edustavat Saara ja Janne.

PÄLLIVIISPE 1/2012

Pärempolttajien virallinen tiedotuslehti

Partioliikkeen perustaja lordi Robert Baden-Powell hahmotteli partiopukeutumisen perusteet jo vuonna 1908. Asuun kuuluivat shortsit siirtomaatyylinen paita. Eri maiden partiopaitojen erot näkyvät muun muassa väreissä ja kansallisten järjestöjen tunnuksissa ja merkeissä. Historia saatossa Suomessa on ollut partiopaidan rinnalla käytössä muitakin vaatteita, jopa virallinen hiihtopuku.

Kuvassa Aija ja Riitta virallisessa hiihtopuvussaan

Nykyisen partioasun on suunnitellut Anna-Kaisa Huttunen. Paidan värit ovat mustikansininen ja rusakonruskea. Kankaassa on 65 % puuvillaa ja 35 % polyesteriä. Paita pestään 60 asteessa.

Tytöille ja pojille on omat mallistonsa. Paidan lisäksi voit ostaa pitkähihaisen trikoopaidan, ulkotakin, mekon, pipon tai vaikka alushousut.

RIITAN MUISTELMAT osa 4

Siinä se taas vuosi vierähti ja taas kirjoitan näitä muistelmiani. Viime vuonna sain joutain vähän aikaiseksikin partion puitteissa; tuli tilattua hupparit lippukunnallemme, huppareita on muuten vieläkin kolon kaapissa jonkin verran, eli jollet omista vielä sellaista, nyt on aika hommata se edulliseen PPP:n hintaan!

Parasta mitä sain viime vuonna tehtyä oli kuitenkin se, että kävin Partionjohtajan peruskurssin, jonka suorittamista olin suunnitellut jo monta vuotta. Sain sieltä paljon eväitä tuleville partio vuosilleni. Yksi viime vuoden mieltä lämmittävästä muistoistani, oli järjestämäni Adventtikalenteri tempaus marraskuulla, josta toivon jäävän perinteen lippukunnallemme. Yhtä laumaa ja vartiota lukuun ottamatta lippukuntamme osallistui tapahtumaan. Siitä SUURI KIITOS KAIKILLE MUKANA OLLEILLE!!! Tuli todettua, että kalentereiden myynti on aika vaivaton tapa kerätä rahaa laumojen ja vartioiden omaan käyttöön. Se on myös osa partio-ohjelmaa; ”itse hankittu raha” on vastuu taloudesta ja sehän on myös koko partioliikkeen tärkein varainhankinta muoto.

Mitäpä muuta sitten viime vuonna tapahtui.... Oli IGLU 2011 talvileiri, joka onnistui hyvin. Ja sillehän oli jo tänä vuonna jatkoa Jääkauden merkeissä. Oli kesäleiri RYSÄ, kalasteltiin ja kerrottiin mm. kalavaleita ja ilmat taas suosivat meitä. Maailman Jamboreelle Ruotsin Kristianstadiin matkasi Maiju heinä-elokuun vaihteessa. Leiri kuulumisia sieltä kuulemme myös tässä lehdessä. Muuten viime vuosi mentiin perinteisellä kaavalla. Vietettiin miustelemis-päivää helmikuussa Mafekingin piirityksen melskeissä, partio-viikolla oli perinteiset kyläkisat, toukokuulla partiotaitokisat, syksyllä oli yövaellus ja suosittu sudari-ilta Suuren Suunnistuksen merkeissä. Ja vuosihan taas huipentui soihtukulkueeseen ja lupausjuhlaan!

Tämä partiotoimintahan on meillä ollut yhtä suurta juhlaa. SP:n 100-vuotisjuhlista toivuttuamme tänä vuonnahan taas juhliitaan. Oma lippukuntamme, Polvijärven Päreempolttajat täyttää kunnioitettavan 40 vuoden iän. Olen kuullut ”pikkulinnuilta”, että juhlavuoteemme liittyy erilaisia iltanuotiotapahtumia pitkin vuotta. Ja mitähän tämän vuoden mystinen 40 v-juhlaleiri VIISPE 12 tuokaan tullessaan. Leirisuunnitteluhan on jo kuumana käynnissä! Toivon teille kaikille oikein mukavaa ja antoisaa partiovuotta ja kutsun teidät kaikki tervetulleiksi juhlavuoden kesäleirille VIISPEEN 12 Koronniemeen! Tehdään siitä yhdessä ikimuistoinen leiri!!!
-Riitta-

PERINTEISEN KYLÄKISAN AIKA ON TAAS KÄSILLÄ!

KUVAKYLÄKISA 2012

Tänä vuonna kisailemme partioviikon perinteitä noudattaen kuvauksellisissa tunnelmissa. Kisa on maanantaina 23.4.2012. Aloitamme klo 17.00 Seurakuntatalon pihalta. Kisa päättyy noin klo 19.00.

Ilmoita laumasi/vartiosi mukaan leikkimieliseen kisaan Ristolle 20.4. mennessä puh. 0400-379162

VARUSTUS:

- partiohuivi
- muki
- digikamera tai kännykkäkamera ryhmää kohden
- muistiinpanovälineet
- pukeudu sään mukaisesti
- iloinen partiomieli

VARTION/LAUMANJOHTAJAT ilmoittautukaa rastihenkilöksi Ristolle 20.4 mennessä.
Perinteisen kyläkisan aika on taas tullut!

KIVA 12

Partiotaitokisa alkaa keskiviikkona 16.5 klo 18 ja päättyy torstaina 17.5 klo 12. mennessä.

Kisa on tarkoitettu kaikille vartioikäisille. Kilpailuvartion koko on vapaa. Ilmoittautuneille lähetetään kilpailukirje, jossa on varustelista, kokoontumis- ja paluupaikka.

Ilmoittautumiset PERJANTAIHIN 11.5 mennessä Ramille p. 050-9182890 tai Aijalle 0400-192659 tai sähköpostilla raimo.tallgren@evl.fi tai aija.m.holopainen@jns.fi

JOS ET KILPAILE – TULE RASTILLE!
ILMOITTAUDU RASTIHENKILÖKSI AIJALLE tai RAMILLE

**Juhlavuoden
odotetuin...**

PARTIOLEIRI

VIISPE 2012

Koronniemessä

Leiriaika:

**SUDENPENNUT JA SUDENPENTUJOHTAJAT
16.-18.6.2012**

**SEIKKAILIJAT, TARPOJAT, SAMOAJAT, VAELTAJAT JA
JOHTAJAT
16.-21.6.2012**

Hinta 15 € sudarit ja 30 € vartiolaiset

**Palauta leiri-ilmoittautumisesi omalle johtajallesi,
kirkkoherranvirastoon tai Ramille 10.5 mennessä.**

Ilmoittautuneille lähetetään leirikirje.

Ilmoittautua voit vain leiri-ilmoittautumiskaavakkeella.

**Leiri-ilmoittautumiskaavakkeita saat johtajaltasi tai kolon
pöydältä.**

Ilmoittautumiskaavakkeita voit myös tulostaa netistä osoitteesta

www.pareenpolttajat.net

PEP-PPP 40 v.

Heippa sinä Päreempolttaja vuonna 2012! Olet jatkamassa 40-vuotista ketjua. Lippukuntamme Polvijärven Päreempolttajat (vuoteen 1991 asti Polvijärven Eräpojat) täyttää tänä vuonna 40 vuotta.

Lippukunta syntyy

Lippukuntamme perustettiin virallisesti 26.12.1972. Tällöin herätettiin 10 vuoden unestaan Polvijärven Eräpojat – niminen poikalippukunta. Tosin tytöt otettiin heti mukaan ja meidän lippukuntamme oli koko Pohjois-Karjalan ensimmäinen yhteislippukunta. Vanhalta poikalippukunnalta saimme perinnöksi nimen ja huivimerkin. Nimi muutettiin yhdistysrekisteriviranomaisten mieliksi vuonna 1991. Huivimerkki on säilynyt, vaikka alkuperäinen sininen huivi muutettiin Karjalan punamustiin väreihin 1992.

Pardellus, Capreolus ja ne kaikki muut

Lippukunnan ensimmäiset legendaariset vartiot olivat poikien Pardellus eli pantteri ja tyttöjen Capreolus eli metsäkauris. Se jälkeen lippukunnassamme on toiminut varmasti yli 100 eri vartiota. Nimet ovat vaihdelleet aikakausien mukaan. Jossain vaiheessa kaikki vartiot olivat intiaaniheimoja (Siouxit, Navajot, Mohawk jne.), sitten alkoi tulla sekalaisia nimiä. Aikanaan päädyttiin suosittamaan kotimaisia eläinnimiä, jotta partiomaisuus säilyisi. Myös laumoja on ollut melkein yhtä paljon. Aluksi sudenpentuja kutsuttiin tontuiksi (tytöt) ja kolkiksi (pojat) ja he toimivat parvessa (nyk. lauma). 2000-luvun suuri muutos ovat uudet ikäkaudet: sudenpennut, seikkailijat, tarpojat, samoajat ja vaeltajat.

Vuosien varrella jäsenmäärä on vaihdellut 50–240 välillä. Suurimmillaan jäsenmäärät ovat olleet 1990-luvun puolivälissä.

Jussi, Arja, Harri, Aija, Erkki ja Riitta

Lippukunnanjohtajat eivät ole alkuvuosien jälkeen kovin paljon vaihtuneet.

Olemme tarvinneet vain 6 johtajaa, joista Erkki on ollut virkaiältään pitkäikäisin (1988–2007).

Majava, Allu, Koro, Possu, Karelia, Kilke...

Leiri on partiovuoden kohokohta ja varsinkin lpk:n kesäleiri. Sinne jatkuu seuraavalla sivulla.

ovat aina kokoontuneet kaikki kynnelle kykenevät. PPP:n perinteisiin leiri on kuulunut melkein joka vuosi kautta historian. Kaikki suurleirit: Karelia, Miilu, Tervas ja Loisto, Tarus ja Kilke on koluttu, samoin piirileirit Ahvenesta Uittoon. Talvilleirejäkin on välillä pidetty.

Leirirakentamisen suurin helmi on Koronniemen upea näköalaterasseilla varustettu huussi, jonka rakentaminen alkoi 1995.

Halti, Sokosti, Kevo, Tuntsa...

Pitkillä vaelluksilla on myös pitkät perinteet. Niiden ketju alkaa vuodesta 1982 Saariselän tuntureilta ja jatkuu yhä. Lippukunnan väki on valloittanut Haltinkin jo kolme kertaa.

Huhmari, Jouhikko, Hukkareissu, Höytii...

Partiotaitokisat olivat 1970-luvun lopulla todella muotia. Piirin kisoihin meitä saattoi osallistua melkein koko linja-autollisia vartioita. Myöhemmin kisainnostus on vähentynyt, tosin lpk:n omissa kisoissa on väkeä ollut aina. Olemme järjestäneet 7 kertaa erilaisia piirin kisoja. SM-kisoja olemme hoidelleet omalta osaltamme neljä kertaa.

Kisamenestystä piirin tasolla ovat takavuosina tuoneet erityisesti hiihto ja lentopallo.

Juhlat, kurssit, kaikki muut...

Syksyinen yövaellus on pidetty joka vuosi alusta lähtien. Sillä on siis jo todellisia perinteitä.

Itsenäisyyspäivä vakiintui sekin jo kauan sitten lupausjuhlan ajankohdaksi. Kulkueesta ja kirkkojuhlasta on tullut osa paikkakunnan itsenäisyyspäivän viettoa, yleisöä on aina paljon paikalla.

Lippukunnan oma johtajakoulutus omaa sekin pitkät ja laadukkaat perinteet. Meillä on aina ollut omat johtajakurssit, eritasoisia tarpeiden mukaan. Johtajia tarvitaan isossa lippukunnassa paljon. Heillä on myös omia, legendaarisia johtajailtoja: Räytymisiltoja, Yrjön päivän juhla ja pikkujouluja.

Leirien ja kisojen lisäksi olemme olleet vuosien varrella järjestämässä muitakin suurtapahtumia, joista suurin oli varmaan SP:n suurjuhla 1994.

Perinteet jatkuvat...

Paljon on 40 vuoden aikana tapahtunut, vain osan saa mahtumaan tähänkin tarinaan.

Voit olla syystä ylpeä oman lippukuntasi vaiheista. Polvijärven Pärenpolttajat tunnetaan tasokkaasta ja partiomaisesta toiminnasta. Se jatkukoon!

Heipähei ja pirteää kevättä kaikille, täällä kirjoittelevat Kauriit!

Kysäisimme partiolaisiltamme Inkalta, Eveltä ja Iidalta mielipiteitä ja käsityksiä partiomuodista ja tässäpä tulee:

Partiopaita

- Ennen tumman sininen, nykyään vaaleampi. Partiopaitoihin laitetaan yleensä partiomerkit, joilla on omat paikat. Paidat sopivat sekä tytöille että pojille ja ne kuuluvat partiomuotiin. Mielestäni partiopaita olisi kiva punaisena.

Partiohuivi

- Partiomuotiin kuuluu ehdottomasti partiohuivi. Kaikki partiohuivit ovat samanmallisia. Värit vaan vaihtelevat eri lippukunnilla, mutta meidän lippukuntamme huivi on mustapunainen.

Partiomekko

- Mekko voisi olla nykyaikaisempi ja modikkaampi niin, että partiomekkoa voisi käyttää normiaskareissa. Mielestäni mekot voisivat olla värikkäämpiä. Mekko on pirteä ja värit tulevat partiopaidan väreistä.

suomalaisille leireille tyypillisiä ”Näin sytytät nuotion”-oppikouluja ei leirillä myöskään ollut, koska esimerkiksi Afrikassa nuotion sytytys on lapsille ja nuorille arkipäivää, ja siellä he voivat opetella esimerkiksi kodinkoneiden käyttöä. Itse asiassa esimerkiksi suomalaisille leireille tyypillistä varustetta puukkoa ei saanut edes leirille mukaan ottaa (tai muistaakseni sille oli tarkat pituussäännöt jos sen välttämättä halusi leirille mukanaan kantaa), ja muitakin rajoituksia leirille mukaan otettavissa tavaroissa oli. Pääosin leirillä oli kuitenkin turvallinen olo koko ajan, eikä tarvinnut pelätä.

Vaikka lähdin leirille tuntematta ketään sieltä ennestään, sain ystäviä hyvin nopeasti. Ystävystyminen leirillä oli hyvin helppoa. Monet ohjelmat oli järjestetty niin, että tuli pakosti kontaktia myös ulkomaalaisten kanssa. Mm. haikki oli järjestetty niin, että vartiomme lähti kiertämään sitä yhdessä brittiläisen vartion kanssa. Sainkin sillä haikilla monta uutta ystävää, joiden kanssa pidän edelleen tiiviisti yhteyttä. Leirillä oli myös tapana kutsua jostain toisesta savusta partiolaisia illalliselle. Kutsuimmekin eräänä iltana erään itävaltalaisen vartion luoksemme syömään, ja näidenkin ihmisten kanssa pidän edelleen yhteyttä! Tosin jossain vaiheessa savunjohtajani suuttuivat minulle, kun vietin iltani pelkästään ulkomaalaisten kanssa ilman turvallisia suomalaisia! Se oli kuulemma liian vaarallista :P Mutta ennen kaikkea sain myös hyviä ystäviä suomalaisista. Meidän leirilippukunnastamme tuli erittäin tiivis porukka, ja olemme yrittäneet löytää sopivaa ajankohtaa jälkitapaamiselle, mutta kaikille sopivan viikonlopun löytäminen on vain niin hirveän vaikeaa! Läheisimpien ystäväni kanssa olen kuitenkin nähnyt jo useamman kerran leirin jälkeen. Ja onneksi on facebook ;)

Suosittelen teitä kaikkia lähtemään ja haistelemaan kansainvälisiä tuoksuja kansainvälisille leireille. Ensi kesänä Suomessa on kaikkien aikojen suurin kansainvälinen partiotapahtuma Rowerway, ja Tanskassa, Afrikassa sekä Islannissa on myös suurleirit. Itse pidän tänä kesänä vähän välivuotta näistä suurista partiotapahtumista töiden takia, mutta ehkä ensi kesänä sitten reissaan taas into pinkeänä ulkomaille partiotapahtumiin! Seuraavan kerran maailmanpartiolaisten suurleirille lähdän vuonna 2019 Yhdysvaltoihin, Japanin suurleiri vuonna 2015 jää minulta väliin tsunamien ja radioaktiivisen säteilyn takia... :)

Tänään ymmärsin, että olen yksi 30 miljoonasta

Maailmanjamboreen kokeminen on aivan erilaista kuin tavallisen suomalaisen lippukunta-, piiri- tai jopa suurleirinkään kokeminen. Kun normaalisti partioleiriltä palatessa koetaan partiolaisten piireissä ns. leirikrapulaa muutama päivä, maailmanjamboreelta tullessani kärsin siitä jopa muutaman kuukauden.

Viime vuonna järjestettiin siis Maailmanpartiolaisten 22. suurleiri Ruotsin Kristianstadissa. Innostuin lähtemään leirille seikkailun- ja uuden kokemuksen halusta, vaikka leirille lähtöä edeltävän yön valvoinkin mieltien, olenko aivan hullu lähtiessäni pariaksi viikoksi 39 tuhannen muun ihmisen joukkoon tuntematta ketään kunnolla ennakoon. Ennen leiriä olin oman leirilippukuntani ennakkotapaamisissa jo hieman tutustunut muihin leirille lähtijöihin, mutta ketään sydänystävää en ollut vielä saanut. Pelkoni oli kuitenkin ihan turha, sillä heti istuttuani lähtöiltana Joensuussa bussiin, papatin muiden kanssa kuin olisimme vanhoja tuttuja. Matkustimme Ruotsiin siis niin, että ensin ajoimme yön aikana bussilla Turkuun (bussin lattia oli muuten erittäin mukava nukkua, suosittelen), josta sitten matkustimme päivälaivalla Ruotsiin. Saavuttuamme Ruotsiin illalla jatkoimme matkustamista bussilla taas yön yli kohti leirialuetta. Menomatka oli aika raskas, mutta onneksi leirillä oli varattu ensimmäiset pari päivää pelkkään nukkumiseen, rakenteluun ja leirialueeseen tutustumiseen, joten univelat sai nukuttua heti pois. Paluumatkalla matkustimme yön aikana bussilla leirialueelta Tukholmaan, jossa vietimme päivän shoppaillen ja mm. Vasa-laiva – museoon tutustuen. Illalla hyppäsimme laivaan, jossa myös yövyimme, ja seuraavan aamuna matka jatkui päiväsaikaan bussilla Helsingistä kohti kotia.

Ensimmäinen varsinainen leiriohjelma leirillä oli avajaiset, jossa koko leiriväki kokoontui Main Arenalle nauttimaan esiintyvien artistien, tanssijoiden ja muiden taitelijoiden esityksistä. Avajaisissa tutustuttiin lyhyesti myös Ruotsin historiaan, ja koko avajaispektaakkeli päättyi upeaan tulishowhun. Muita leirin suurohjelmia olivat torstaina järjestetty Cultural Festival Day, jossa jokainen leirin savu esitteli oman maansa kulttuuria. Päivän ajaksi minut puettiin joulumuoriksi, ja pääsin useisiin kuviin innokkaiden joulumuori-fanien kanssa! Päivän huipensi illalla järjestetty lightshow, jossa esiintyi myös tunnettuja ruotsalaisia bändejä ja artisteja. Meno oli kuin festareilla partiolaisten tanssiessa ja hyppiessä musiikin

soidessa! Leirin päätösjuhla oli todellinen loppuhuipennus koko leirille: Ensin Ruotsin kuningas Kaarle Kustaa leikitti meitä lavalta, ja muut artistit, kuten Kate Ryan, Daniel Lemma ja Sanna Nielsen, lämpäsivät meitä illan yllätyspääesiintyjälle, joka oli EUROPE. The Final Countdownin lähtiessä soimaan riemu todellakin repesi, eikä taivaalta tullut sade haitannut varmasti ketään. Europen jälkeen nautittiin vielä ilotulituksesta ja taas tanssittiin. Suomalaiset suurleiritkin voisivat ottaa vähän tästä mallia omien iltaohjelmiansa suunnitteluun ;)

Leiri poikkesi myös muissa ohjelmissa tasoltaan täysin siitä mihin Suomessa olin tottunut. Leirin ohjelmaan oli merkitty muutamat päivät vapaiksi, jolloin todellakin saimme vain tutustua leirialueeseen, lähteä bussilla läheiselle rannalle uimaan, ottamaan aurinkoa tai pelailemaan, käydä shoppailemassa, puusta rakennetussa huvipuistoissa tai kuntosalilla, trampoliineilla tai vaikka vaan nukkua jos väsytti! Herätykset leirillä olivat muuten hyvin aikaiset, koska aamupäivän ohjelma alkoi yleensä jo ennen kymmentä ja ennen sitä meidän tuli käydä kaupassa sekä tehdä aamupalamme ja lounaamme, jonka otimme mukaan ohjelmaan ja söimme siellä. Leirialueella oli siis muutama suuruuri "Citymarket" joista saimme ostaa ikään kuin pankkikorteilla ruokaa vartiollemme. Leirilippukuntamme oli siis jaettu kymmenen hengen vartioihin, joiden kanssa kävimme ohjelmissa ja teimme ruokamme. Valmista ruokaa ei siis tullut ja kaikki ruoka piti tehdä ite. Meillä oli kokkauskirjat, joista saimme valita kunakin päivänä mitä halusimme syödä. Täytyy todeta, että minään päivänä ruoka ei ollut syömäkelvotonta, vaikka englanninkielisiä ohjeita täytyi aina vähän tulkita ja soveltaa kun unohtelimme välillä sählätessämme jopa lisätä tomaatit tomaattikeittoon...

Leiri koostui viidestä eri aktiviteettikokonaisuudesta: Earth, People, Quest, GDV eli Global Development Village ja Dream, joka toteutettiin yöaikaan. Dreamissä kuljimme ikään kuin ihmisen elämäntien kuolemasta syntymään. Aktiviteetin arka aihe herkisti sen verran väsyneitä partiolaisia yöaikaan, että taisin itsekin jossain vaiheessa purskahtaa monen muun tavoin itkuun. Onneksi ympäriltä löytyi monta halaajaa 😊 Muut ohjelmakokonaisuudet järjestettiin aamupäivisin, ja niissä saimme pohdiskella mm. globaaleja ongelmia sähköntuottamisesta ja puhtaasta vedestä eri kulttuurien eroihin, toisissa taas saimme vähän pitää päättömästi hauskaa temppuradoilla ja labyrinteissä arvoituksia ratkoen. Kaikki

ohjeet annettiin muuten tietenkin englanniksi ja ranskaksi, ja täytyy myöntää että kaikkea ei ikinä tullut ymmärrettyä ja ohjelmaa täytyi mennä suorittamaan välillä tietämättä mitä siellä oikein piti tehdä. Onneksi ohjelmissa liikkui paljon ISTEjä, joilta saattoi kysyä jos jokin asia oli jäänyt askarruttamaan. Jokaisesta suoritetusta ohjelmasta saimme helmen, josta leirin loputtua oli muotoutunut käsikoru.

Illtapäivät olivat sitten yleensä vapaampia; kokkasimme vartiollemme päivällisen, saatoimme nauttia vapaa-ajan aktiviteeteista, käydä tutustumassa eri uskonnoista kertovaan näyttelyyn tai sitten suorittaa kansainvälisiä taitomerkkejä. Leirialueella oli myös iso kauppa, josta saattoi ostaa kaikkea leirikamaa, retkeilyvarusteita, leluja ja soittimia, mitä ikinä vain halusi! Jos taas jonain päivänä ei jaksanut tehdä ruokaa, saatoimme lähteä kavereiden kanssa syömään esimerkiksi italialaiseen ravintolaan. Ravintoloita ja kahviloita löytyi myös mm. ranskalaiseen, irlantilaiseen, hollantilaiseen ja unkarilaiseen makuun. Illalla monissa kahviloissa ja ravintoloissa oli discoja, joissa tanssittiin tunnelman ollessa korkealla DJ:n soittaessa kuumimpia hittejä.

Itse leirialue oli kahdeksansadan jalkapallokentän kokoinen pelto, johon oli spreijattu tarkasti merkit telttojen paikoista ja savujen rajoista. Muutenkin leirillä oli paljon turvallisuutta koskevia sääntöjä, koska leirillä oli paljon erilaisia ihmisiä erilaisista kulttuureista. Yksin ei saanut liikkua oman savun ulkopuolella, tosin itse en tätä sääntöä noudattanut hyvin kirjaimellisesti, koska omasta mielestäni olen sen verran itsepuolustuskykyinen että pystyisin puolustamaan itseäni jos joku hyökkäisi kimppuuni kesken vessareissun. Tosin muutaman kerran jouduin lähtemään kesken yönien kaverin seuraksi vessaan, koska varsinkin yöllä vessassa liikkuminen yksin oli painavasti kielletty. Tavaroista oli pidettävä hyvää huolta, eikä ulos uskaltanut jättää mitään yöksi kuivamaan, ne nimittäin lähtivät varmasti kävelemään yön aikana. Muutamien suomalaisten telttoihin oli tunkeuduttu jopa yöllä pahat mielessä. Muuten turva oli leirillä hyvin löysä suomalaisten suurleirien turvaan verrattuna. Hiljaisuuden alkaessa klo.23 sambabileet leirin toisella puolella vasta alkoivat, eikä turva puuttunut siihen ikinä mitenkään. Yöllä siis todellakin tarvitsi korvatulppia, jos halusi nukkua. Ja vaikka kyse oli partioleiristä, leirillä liikkui myös huumeita. Täytyy aina muistaa, että jokaisessa maassa partiotoiminta on hyvinkin erilaista: joissakin maissa esimerkiksi alkoholi voi kuulua jossain määrin partioon, toisissa maissa taas ei ollenkaan. Mitään